

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg kan bare ikke få det til at hænge sammen, for jeg kan ikke finde ud af, hvad det er, SF mener. Det, som jeg hører hr. Holger K. Nielsen sige, er jo, at så vil SF til at sende danske soldater ud under EU-flag. Jeg må sige, at jeg er målløs.

Jeg var temmelig målløs dengang omkring de danske undtagelser, at hr. Holger K. Nielsen ikke kunne holde fast i det nej, som danskerne afgav i 1992. Da der så derefter kom nogle forbehold – og det var jo hr. Holger K. Nielsen, der fik dem igennem, beklageligvis – så måtte man ligesom forudse, at det var så det, og dem holdt man fast i. Det gør man altså ikke nu i forsvarsforbeholdet.

Hvad med det retlige forbehold? Er det sådan, at så længe man herinde i det danske Folketing kan følge hr. Holger K. Nielsen, fordi der er et flertal for at gøre det, omkring retspolitik, udlændingepolitik, så er det o.k.? Når flertallet skifter, så vil man af med forbeholdet, for så skal man følge, hvad EU siger.

Jeg synes, det er meget svævende, og beklager virkelig, hvis der er så meget skred i SF's EU-holdning.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

At fru Pia Kjærsgaard ikke kan forstå det, må jeg ligesom acceptere. Sådan er det.

Men altså: Hvor forfærdeligt er det? Der er nogle soldater i Makedonien i øjeblikket – jeg kan ikke huske, om Dansk Folkeparti har støttet dem, det tror jeg faktisk de har – de går formelt over i en anden kommando, end tilfældet er i øjeblikket, og på grund af undtagelsen skal de trækkes hjem.

Synes fru Pia Kjærsgaard, at det er den rigtige måde at forholde sig til de internationale problemer på? Det synes jeg ikke det er. Og der synes jeg da, at i og med at virkeligheden har ændret sig på de punkter, er man da nødt til at tage en ny diskussion af, hvordan vi så kan forholde os til den virkelighed.

Som sagt, jeg er imod, at EU skal være militær supermagt; jeg vil ikke have nogen europahær. Men i det omfang, der er tale om begrænsede fredsbevarende aktioner, synes jeg, vi skal være åbne over for det.

Så forsøger fru Pia Kjærsgaard at køre sig op som den store forsvarer af undtagelserne. Jamen fru Pia Kjærsgaard var jo imod undtagelserne,

stemte jo imod undtagelserne i 1993. Jeg kan da ikke tage det alvorligt, at fru Pia Kjærsgaard nu går ud og bliver undtagelsesfundamentalist, i betragtning af at det var hende, som gik imod ved folkeafstemningen i 1993.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er faktisk en interessant diskussion, der er ved at udspille sig mellem fru Pia Kjærsgaard og hr. Holger K. Nielsen, navnlig når hr. Holger K. Nielsen står heroppe og siger, at han er imod, at EU skal opbygge en eller anden europahær, og det må ikke være en militær supermagt.

Men jeg har jo med interesse fulgt, hvordan hr. Holger K. Nielsen sådan er begyndt at bevæge sig i den her debat, og han har brugt, navnlig her på det sidste, meget begrundelsen om, at USA skal ikke være den eneste supermagt, vi har her i verden, og at det ikke kan være meningen, at det er dem, der skal køre løbet. Det har været meget bundet op på en antiamerikanisme fra hr. Holger K. Niensens side, den der pludselige positive tilgang til EU.

Så er det bare, jeg spørger: Hvis det er sådan, at EU ikke skal have nogen militær dimension – nu tror jeg heller ikke, at vi nogen sinde kommer op på en dimension, som bare kan matche USA nogenlunde i den sammenhæng – hvem er det så, der i sidste ende skal komme og rage kastanjerne ud af ilden, når jorden brænder under os? Og hvem er det, der historisk altid har gjort det? Jeg siger det med baggrund i den meget, meget, meget mildest talt skeptiske holdning, som hr. Holger K. Nielsen konsekvent giver udtryk for i forhold til USA.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det sidste er da fuldstændig korrekt, og det er jo stik imod, hvad partiet Venstre, de unge Venstrefolk står for. De minder mig om ungdomskommunister, der kom tilbage fra Moskva, når de omtaler USA. De er så begejstrede og ukritiske, som man overhovedet kan forestille sig.

Det er vi ikke. Vi mener faktisk, at det er et problem, at vi har én supermagt, der er så stærk, at den kan styre resten af verden.

For at skære det ud i pap: Det er simpelt hen uacceptabelt, at en mand, der fik under halvdel af stemmerne ved valget i USA, en mand, der fik ca. 25 pct. af de stemmeberettigedes stemmer, kan styre resten af verden. Og det er tilfældet i øjeblikket.